

מ"ת 10111/03/16 - מדינת ישראל נגד יעקב אילדטוב (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

23 מרץ 2016

מ"ת 10111-03-16 מדינת ישראל נ' אילדטוב(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד יערי דרעי

נגד

המשיב

יעקב אילדטוב (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום כולל שני אישומים וכל אחד מייחס למשיב ביצוע עסקה אחרת בסם מסוכן, אותו מכר לסוכן משטרתי.

1. על פי העובדות באישום הראשון, ביום 24/11/15 סמוך לשעה 17:45 התקשר הסוכן למכשיר הנייד של המשיב (להלן: **הנייד של המשיב**), ושאל אותו "**שמרת לי את הארבע שביקשתי ממך!**" וכוונתו הייתה לסם מסוכן מסוג קנבואידים סינתטיים המכונה נייס גאי (להלן: **הסם**) אותו ביקש לקנות מהמשיב כבר בשיחה קודמת בניהם. המשיב ענה בחיוב וקבע להיפגש עם הסוכן ליד הפיצוצייה של "סאבי" ברח' מצדה בבאר שבע (להלן: **הפיצוצייה**). לאחר כשעה, הגיע המשיב למקום העסקה, אז שאל הסוכן את המשיב: "**הנייס טוב, כפרה עלייך**". המשיב ענה בחיוב תוך שציין בפני הסוכן כי הוא הקליינט הכי טוב שלו. בהמשך הוציא המשיב מתיק גב אותו נשא, ארבע שקיות המכילות חומר הנחזה לסם ומסר אותן לסוכן תמורת 200 ₪.

באישום השני, מתואר כי ביום 3/12/15 סמוך לשעה 15:38 התקשר המשיב ממכשירו הנייד והודיע לסוכן כי **יש לו 'מלא'**, והתכוון לסם מסוכן מסוג נייס גאי, והשניים קבעו להיפגש ליד הפיצוצייה. בהגיע הסוכן לפיצוציה קרא לו המשיב כי יישב עמו על ספסל סמוך למקום, בהמשך ביקש הסוכן לקנות מהמשיב נייס גאי תמורת 500 ₪, אולם המשיב אמר לו כי מדובר בכמות גדולה והוא יוכל למכור לו רק שש שקיות תמורת 300 ₪, תוך שהוסיף כי הוא זה שמילא את השקיות המכילות את הסם, ולאחר מכן מסר אותן לסוכן.

2. ב"כ המבקשת חזרה על הבקשה ועתרה למעצרו של המשיב עד תום ההלכים במשפט. ציינה דבר העדר חוות דעת סמים סופית, וטענה כי קיימת חוות דעת ראשונית שבדקה את החומר שמכר משיב לסוכן ובה צוין כי "**הבדיקות הופסקו אין חומר ייחוס**". **הוסיפה כי** ראש המעבדה הסביר כי כאשר מדובר בדשא או על חומר שאיננו סם, תוצאת הבדיקה הינה ברורה וסופית ומציינת דרך כלל כי אין המדובר בסם מסוכן. אולם במקרה דנן, המדובר בבדיקה ראשונית

שמתבצעת במעבדה האנליטית וממנה עולה אינדיקציה כי החומר שנמכר למשיב הוא סם מסוג מסוים אולם אין למעבדה בשלב זה אפשרות טכנית לביצוע הבדיקה הנוספת הנדרשת ועל מנת ליתן חוות דעת סופית.

3. ב"כ המשיב טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה ועיקר טענתו נעץ בשתיים. האחת, העדר קיומה של ראיה לכך שהחומר שמכר המשיב לסוכן הינו סם. והשנייה בטענת המשיב לפיה הוא מכר לסוכן דשא ולא סמים, כי בכלל לא התכוון למכור סמים אלא לרמות את הסוכן.

4. לאחר שעיינתי בחומר החקירה מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עברה של עסקה אחרת בסמים בשני האישומים המיוחסים למשיב.

מדו"חות הפעולה של השוטרים חזיזה נמרוד וחנן אדרי עולה, כי ביום 24.11.15 הופעל סוכן אשר הונחה להתקשר למשיב ולסכם איתו על עסקת סמים מסוג נייס גאי בסכום של 200 ₪. הסוכן סיכם עם המשיב בשיחת טלפון, על מקום ושעת המפגש ואלה נפגשו סמוך לפיצוציה של סאבי ברחוב דרך מצדה בבאר שבע. אז רכש הסוכן מהמשיב ארבע אריזות בצבע כסף של חומר החשוד כסם מסוג נייס גאי תמורת 200 ₪. בנוסף הפגישה בין המשיב והסוכן על תכניה הוקלטה וצולמה ע"י השוטרים.

בדומה למתואר לעיל, התבצעה העסקה השנייה ביום 3.12.15. השוטרים נפגשים עם הסוכן, אז התקשר המשיב לטלפון הנייד של הסוכן והשניים קבעו להיפגש סמוך לפיצוציה של סאבי ברחוב דרך מצדה בבאר שבע. קודם לפגישה הודיע המשיב לסוכן כי יש לו "מלא" ובמהלך הפגישה בין השניים רכש הסוכן מהמשיב שש אריזות בצבע שחור, שהכילו חומר החשוד כסם מסוג נייס גאי, תמורת 300 ₪. גם פגישה זו הוקלטה וצולמה ע"י השוטרים.

קיומן של ראיות לכאוריות לביצוען של שתי עסקאות סמים בין המשיב כמוכר והסוכן כקונה, עסקאות שיצאו לפועל ותמורת החומר הנחזה כסם שולמה תמורה כספית.

5. באשר לטענת ב"כ המשיב לפיה לא קיימת ראיה לכך כי מדובר בסם מסוכן, בזו אין ממש, שכן, גם אם תתקבל חוות דעת סופית לפיה החומר שמכר המשיב לסוכן אינו סם מסוכן כפי שהסכימו עליו קודם לעסקה, ניתן יהיה להרשיע את המשיב בביצועה של "עסקה אחרת". סוגיה זו נדונה בפסיקה ונקבע כי לתיבה "עסקה אחרת" משמעות רחבה הכוללת כל הסכם לביצוע פעולה אסורה בסמים מסוכנים, זאת גם אם ההסכם לא בוצע הלכה למעשה. על פי הפסיקה, לא נדרש כי ההסכם בין הצדדים יצא אל הפועל, ודי בעצם ההסכמה ההדדית לספק את סמים מצד אחד ולרכשם מהצד השני, כדי לבסס הרשעה בעבירה של ביצוע "עסקה אחרת" וכך הוא גם מקום בו החומר שסופק בסופו של דבר היה חומר שנחזה להיות סם מסוכן אך בפועל לא היה כזה. (ראו רע"פ 5996/09 אקרם עכילה נ' מדינת ישראל וההפניות שם).

6. באשר לטענה כי המשיב מכר לסוכן ביוזעין "דשא" או "בררה" ולא חומר מסוכן, גם בזו אין לשנות ממרקם הראיות הלכאוריות הקיימות. ראשית, טענה זו כפי שיראה להלן, נטענה בגרסה שנייה של המשיב ועומדת בסתירה מהותית לגרסתו הראשונה. שנית, בחינתה של טענה כזו צריך ותבוא במהלך שמיעת הראיות תוך מתן דגשים על שאלות כמו האם עמוד 2

יצירת הקשר בין השניים נועד מלכתחילה למעשה מרמה אותו תכנן המשיב, אופי החומר שנמכר, עסקאות קודמות, יכולות המשיב להשיג סם מהסוג שהוסכם וכדומה.

כך, בהודעתו מיום 1.3.16 הכחיש המשיב כי מכר אי פעם סמים לסוכן "אף פעם לא מכרתי לו" (ע' 4 ש' 95), לאחר שעומת עם סרטון מדיסק 15/ב17 הודה כי נתן סמים לסוכן אולם לא תמורת כסף, "יכול להיות שנתתי לו שקית שהוא זקוק אני נותן לו וכשאני זקוק הוא נותן לי רצה ניס גאי הבאתי לו" (ע' 4 ש' 97), ובהמשך "רצה ניס גאי, הבאתי לו, אני לא ראיתי שהבאתי לו כסף" (ע' 4 ש' 100).

כעולה מהאמור, גרסת המשיב הנה כי העביר לסוכן סם מסוג ניס גאי, אולם לא בתמורה כספית, קרי הוא לא מכר אלא נתן כדרכם של משתמשים ומעין "אחוות משתמשים".

החוקר מוסיף ומשמיע למשיב שיחה מדיסק מ.ט 17/15, שלאחריה מאשר המשיב כי העביר לסוכן סם מסוג ניס גאי, אולם דבק בגרסתו כי לא מדובר במכירה "נכון, אני שומע את עצמי, אבל לא מכרתי לו. אני נותן לו והוא נותן לי" (ע' 4 ש' 107). עת מוצגים בפניו סרטון מדיסק מ.ט 15/ב20 ושיחה מדיסק 20/15. והחוקר מצוין כי הוא אישית (החוקר) ראה שהסוכן העביר למשיב כסף ליד, חוזר המשיב על גרסתו וטוען "לא יודע, לא שלי, לא מכרתי לו, את האמת לא מכרתי, נתתי לו תמיד אבל לא מכרתי" (ע' 5 ש' 127). והמשך החקירה, "לא מכרתי לו, נתתי לו מתנה, הוא נתן לי מתנה כל עם ישראל נותן מתנות" (ע' 5 ש' 140).

7. גרסת המשיב לפיה מעולם לא קיבל תמורה עבור הסם שסיפק לסוכן אינה מתיישבת בלשון המעטה עם הראיות הכוללות שיחות מוקלטות וסרטונים אשר לא מותרים ספק כי מדובר בעסקאות בגדרן נקבעה כמות הסם ותמורתה. כך או אחרת, טענה זו לא היה בה להועיל בכל מקרה למשיב, שהרי הוראת סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973, קובעת בין היתר איסור אספקת סמים בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה.

8. המשיב משנה גרסתו באופן מהותי ולמעשה מעלה גרסה שנייה במהלך עימות שהתקיים ביום 3/3/2016 לבין הסוכן. בגרסתו השנייה ובניגוד לזו הראשונה אישר כי מכר לסוכן חומר הנחזה להיות סם, אולם, ולמעשה, העביר לסוכן, וכלשונו "בררה" ולא ניס גאי "לא עסקה הוא הזמין אותי ואני הזמנתי אותו כשהיינו מעשנים, אבל כשהוא בא לעסקאות נתתי לו רק בררה, זה לא ניס גאי" (ע' 2 ש' 26-27) והוסיף "דשא, כי אני יודע שהוא עובד עם המשטרה, אז נתתי לו דשא" (ש' 29). בהמשך, התחמק מלענות לשאלות החוקר בנוגע לעסקאות שאותן ביצע עם הסוכן "לא יודע על מה הוא מדבר" (ע' 2 ש' 34) וחוזר על אמירה כללית "תמיד נתתי לו בררה" (ע' 2 ש' 36).

בניגוד לגרסתו הראשונה וכמפורט לעיל, ולפיה חזר וטען בפה מלא כי סיפק למשיב סם מסוג ניס גאי, בגרסתו השנייה והמפתיעה יש לומר, הוא טען כי מכר "דשא". המדובר בגרסה שונה מהותית מהגרסה הראשונה וזו יש לומר באה לאחר שזה נחשף לראיות המוצקות שהוטחו בפניו והמצביעות באופן מובהק על כך כי מכר לסוכן חומר הנחזה להיות סם, ויכול שכטענת ב"כ המאשימה לאחר שנחשף לידיעה כי טרם התקבלה חוות דעת סופית בנוגע לטיב החומר שמכר לסוכן. ב"כ המבקשת הפנתה לדין שנערך בבית המשפט ביום 2/3/2016, אז חשף טוען המעצרים טרם שבוצע עימות בין המשיב

והסוכן, כי חוות הדעת שהגיעה אינה מושלמת וכרגע לא ניתן לקבוע שמדובר בסם, וסמוך לאחר מכן במהלך העימות, העלה המשיב גרסה חדשה זו ולפיה החומר שמכר לסוכן הינו "בררה" וכי "תמיד נתתי לו בררה".

כך או אחרת, אין בגרסתו השנייה של המשיב כדי כרסומן של הראיות ולו במעט, אלא, ובעיקר ללמד על מי שמזגזג בדבריו ושאלת מהימנותו גדלה יותר ויותר.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר ב' תשע"ו, 23/03/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת ב"כ המבקשת, קובעת לדיון נוסף ליום 6.4.2016 בשעה 09:00.

עד למועד הנ"ל, ב"כ המשיב יבוא עם פרטים מלאים בכל הנוגע למאסרו של המשיב, מועד שחרורו בכלל ומועד השחרור המנהלי בפרט.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום י"ג אדר ב'
תשע"ו, 23/03/2016 במעמד
הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**